

[N. Neergaard.]

jeg skal tilføje, at Beløbet til Forrentning og Afdrag her kun deltager med en Vækst paa godt $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Ser vi paa Finanslovforslaget for 1931—32, er Driftsudgifterne minus Renter og Afskrivning anslaaet til 117,4 Mill. Kr. eller kun en Stigning paa knap 2 Mill. Kr. i 2 Aar, medens vi regnskabsmæssigt kan dokumentere en Stigning paa over $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i eet Aar. Det er i det hele taget en af de Ting, der indgiver Bekymring, at se den meget stærke Vækst i Udgifterne paa dette farlige Omraade. Jeg mener ogsaa, at det turde være lidt dristigt i en saa udpræget Nedgangsperiode som den, vi dels befinder os i og dels staar overfor, at sætte Indtægten af Person-, Gods- og Kreaturtrafikken op med 1 624 000 Kr. over det relativt gode Aar 1929—30.

Jeg føler mig altsaa heller ikke overbevist om, at dette nye Budgettal 30 Mill. Kr. vil kunne holde. Jeg skal lige nævne, at ogsaa jeg bekymres ved at se Anlægsudgifterne stige saa kolossalt. I 1928—29 var Statsbanernes Anlægsudgifter $18\frac{3}{4}$ Mill. Kr., og paa Finanslovforslaget her er de sat til $24\frac{1}{2}$ Million. Det er vanskeligt at reducere det, for det drejer sig saa godt som udelukkende om Fortsættelsesbevilninger. Men det glæder mig, at den højtærede Finansminister udtalte, at man maatte have Øjet aabent for, at det var nødvendigt her at reducere og navnlig at stille sig meget kritisk og i det væsentlige afvisende overfor Krav, som, maaske af politiske Grunde, kunde fremkomme om større Anlægsudgifter i Fremtiden.

Hvad Statsvirksomhederne i det hele angaar, er deres Stilling meget slet. Tager vi det som Helhed, er der i Statsvirksomhederne indestaaende en Kapital paa ca. 585 Mill. Kr., og disse Virksomheders samlede Overskud er, bortset fra Forrentning og Amortisation, paa Finanslovforslaget for 1931—32 anslaaet til ca. $5\frac{1}{3}$ Mill. Kr., det vil sige, at der til saavel Amortisation som Forrentning er knap 1 pCt., der er kun ca. $5\frac{1}{3}$ Mill. Kr. af den stipulerede Amortisation, som er $12\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og slet intet til Forrentning. Det er en meget slet Stilling for vore Statsvirksomheder, og man maa have Opmærksom-

heden henvendt paa at gøre, hvad der gøres kan, for at rette dette Forhold.

Med Hensyn til Skatteindtægterne interesserede det mig at høre den højtærede Ministers Bemærkninger om Resultatet af Restaurationsskattens Afskaffelse og Indførelsen af de Afgifter, som er traadt i Stedet for denne. Det viser sig altsaa, at jeg havde Ret, naar jeg sagde, at det finansielt set ikke var nogen god Forretning, og at Tabet for Statskassen vilde blive større. Finansministeren syntes den Gang ikke at lægge nogen som helst Vægt paa, at der kunde ventes særlig en Nedgang i Tillægsafgiften paa Spiritus paa Grund af den forøgede Beskatning. Nu indrømmer han, at der har vist sig en saadan Nedgang, og at den sandsynligvis vil vedblive.

Med Hensyn til Henrykkelsen over det Kontrolsystem, som nu raader, tror jeg, den højtærede Minister ser alt for lyst paa Forholdet. Udtalelserne fra de paagældende interesserede peger ikke i den Retning; det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen paaberaaber sig en Udtalelse fra Restauratørorganisationernes Side, men den siger ingenting, for det var jo Restauratørerne, der var Vindere ved denne Ombytning. Det, som jeg og andre gjorde opmærksom paa, var, at i Stedet for Restauratørerne en langt mere udstrakt Kreds kom til at mærke denne Afgift, en langt mere, udstrakt Kreds af næringsdrivende og udover Restaurationsgæsterne hele den Befolkning, som i Hjemmet forbruger de Varer, her er Tale om.

Nej, det er vistnok saa som saa med Glæden over denne Forandring, men nu er den jo en Gang sket. Imidlertid viser Finansministerens Bemærkninger, at man ogsaa her kan være sikker paa en mindre Indtægt end budgetteret, idet der nemlig er budgetteret efter Lovforslagets Forudsætninger og ikke efter de Erfaringer, man har gjort. Men en langt større Nedgang kommer jo paa Forbrugsafgifterne i det hele, og derom har jeg allerede udtalt mig.

Paa Udgiftssiden vil der være adskillige ret store Udgifter, som paa forskellig Maade bliver berørt af den økonomiske Krise. Jeg vil ganske særlig henpege paa Arbejdsløshedsudgifterne. Finansministeren siger selv, at der er Grund til at frygte en kommende Vinters Arbejdsløshed. Ja, det er der visselig,